

כוכב הדרום (תן, תל-אביב; ארצות-הברית) זה לא ריגול, זה לא שוד, זה לא מערבות, זה סרט הרפתקאות מרתק, מוחח טוב, מהסוג שהיו מראים עוד לפני ש-1968 נמצאו כל סוגי המתח החדשים.

זה לא סתם הרפתקאות, זה הרפתקאות בארץ אפריקאית רחוקה, עם נמרים ואריות וכל מיני חיות-טרף, ויהלום ענק שנגנב לא ברור על-ידי מי, ותככים בין אחד שאוהב את אורסולה אנדרס ובין אחד (ג'ורג' סגל) שהולך להתחתן איתה, ותככים בין אחד שסולק מהאחווה (אורסון ולס) ואחד ש-סילק אותה, וכולם מחפשים יחד איך להרוג האחד את השני, ואיך להשיג האחד מהשני את היהלום, וכל חיות היער משתתפות ב-אופן פעיל, ויש אפילו הומרי, ומישחק טוב, אם לא מביאים בחשבון את אורסולה אנדרס, בקיצור הנאה אמיתית המזכירה את ההנאות של ימי הילדות.

מלבד

העוזרת

נימפונת (הוד, תל-אביב; אנגליה) בר-גע מסויים, אחרי הסצינות הלסביות, אחרי הקלסטרומניה, אחרי הליסטיסם בקולנוע עם סטסה-המין, אחרי ההתמוזמות עם הכושי המעשן חשיש, אחרי הנסיון לפתות את הבן, ואחרי הנסיון לפתות את האב (בעי-רום מלא) שלא לדבר על ההתאכזות באמ-בטיה, מרגישים שאם לא יבוא תיכף ומיד איזה אונס קטן, הצופה הבלתי מסופק יש-אר מאוכזב עד היסוד. אין מה לדאוג, לא יעשו לו דבר כזה. האונס החסר מגיע, וכדי לא להשאיר שום ספקות הוא גם מתובל בקצת הומוסקסואליות, ובסוף גם יש מעין חצי רצח. בקיצור לא חסר שום דבר.

לא שזה סרט מרגיו, או רע, או מגוחך. במאי מפוקה מאוד לקח פשוט את כל ה-סטיות האפשריות, הכניס אותן לידמות נע-רה צעירה, נתן לזה גם כמה הסברים: האמא המתעצלת בנוכחותה עם גבר זר, את הבת הזאת, עם כל הפלשבקים שלה, למשפחה מסודרת ועשירה עם רמזים שאבי המשפחה הוא גם אביה, ונתן לה לבצע את כל הסטיות האפשריות על האבא, על ה-אמא, על הבן, חוץ מהעזרת. בעזרת היא דווקא לא נוגעת.

מובן שכל המופיעים בסרט לא מופיעים בו בתור אנשים ממש אלא רק כדי לספק את אוסף הסטיות, וכן גם הניבירה הרא-שית לינדה היידן, אם כי היא, מצידה, לפעמים מרגינה, עם כל הפלשבקים שהיא טוחבת עימה, ועם השאלות הפתטיות שלה "למה עזבת את אמא שלי לבדה?" ולס-עמים היא אפילו קצת מעניינת, כשקשה להבדיל בין הסיוטים האמיתיים שלה, ובין אלה המשמשים אותה כדי להתעלל בסבי-בה, וכשקשה לדעת מתי היא אמיתית, ומתי היא משחקת.

טבע

ומכוניות

אני אוהב אותך אלים ב. מוקי-לאס (נת, תל-אביב; ארצות-הברית) לא כאן המקום להסביר לקומיקאים גדולים מה זה זומור. אבל אולי כאן המקום לספר לקהל נפשוט והלא-מבין מה זה לא-הימור.

לא-הימור זה כשלווקחים מציאות פשוטה, ונולי קצת לא נעימה ומתארים אותה כמו שהיא, בתקופה שהארם הפשוט יראה בעצמו את האבסורד שבה, למשל: מיטר סלרס מתחבב בחייון ולא מצליח לצאת ממנו, מתחבבל בין כל ה-"איך" וה-"אז" המסור-גנים בו.

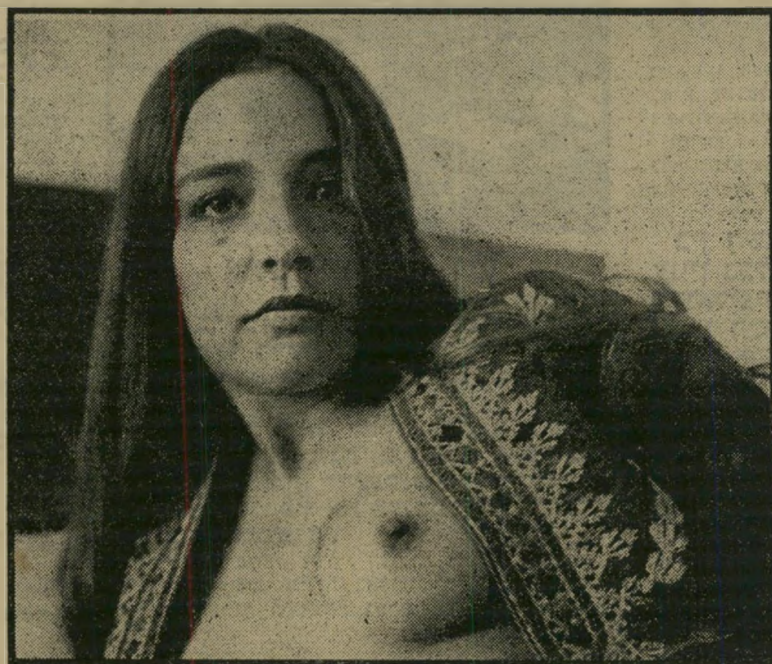
ועוד סתות הומור זה כשהקומיקאי עצמו גבין שהדבר כשלעצמו, בלי הוספה, לא די-ן כדי להצחיק ולהראות כמה המציאות נזאת (התניון) מגוחכת ואבסורדית, ועל-ן הוא מוסיף לה זמן, ובמקום שסיסר ולרס יסתובב בחייון דקה הוא מסתובב-ן חמש דקות, וכך יצא שמה שהיה קודם-אמצחיק עכשיו הוא גם משעמם.

המדובר הוא בפיטר סלרס משום שבכל-סרטים שלו, לא חשוב שם הבמאי, הבדי-ות הן אותו בדיוחות.

כל הסצינה בחייון באה להראות את ה- (המשך בעמוד 21)

הנערה של סוראמלו

נערת „הפלייבוי“ כך הצטלמה קוני טרנר עבור הירחון האמריקאי ה-מפורסם פלייבוי — לבושה כפיות, ענאיות ובגדים

יחסיים — אחר פרננדו ורדא נוסף מאחורי כרטיב מרמז יותר מעטות עיניו פוסט-מודרני

נערה זו חופיע

כאשר הגיע לפני כחודש ימ הפלייבוי מרחין ניומן לישראל לערוך סידרת-צלומים של ישראליות עיתונות המפורסם, ציפתה לו הפתעה מבין הישראליות שהציפו אותו, על ידו רובן ככלתי מתאימות לו גבוהה של עיתון היוקרה הבינלאומי המעטות שנותרו, גילה ניומן שרונ נכונות להצטלם בעירום. המיכחך בידיה היה מצומצם למדי.

היה, לכלל זה, יוצא-מהכלל בון אחד התייצבה בפני ניומן יפהפיה בעלת שיער בלונדיני משתחן על „מחקלת“, קבע המומחה במבט לפני שהחליף עימה מילה, ואז גי-ההפתעה שנוכחה לו: הישראלית פתחה סיה — ודיברה במיבטא סהור. „אוי לבושה“, גנת ניומן. היפהפיות המוצלחות ביותר שהשגה ראל היתה דוקא אמריקאית.

★★★
יפהפיה עם

אמריקאית שממנה כה ניומן היתה קוני טרנר (22), סאן-דיאגו שבקליפורניה, בת למשפח סטטנסית, שהגיעה לישראל לפני חודשים. לפני שנה בדיוק עזבה ק-אוניברסיטת ברקלי בה למדה, יצאה קצת בעולם הגדול: „זה סיפסי למ להכיר אף אחד מלבד את בני קליס היא מסבירה בפשטות. תחנתה הראשונה היתה אירוסה, עוד מיסטר חברים וחברות מהאוניו-סרקה קוני את אנגליה, צרפת, ו-יוגוסלביה ויוון. הם נסעו בטרמפים — אלא איך אחרת?“ משתוממת

אצל סוראמלו היפהפיה האמריקאית של מרתפי סוראמלו בצידה. בתמונה למעלה, מימין: אחד מפורסמי-העיתונות

דור הבאריקות של ארצות-הברית. „הדבר הכי חשוב באירוסה היה שהאירוסאים מכירים את ארצות-הברית טוב מהאמריקאים“, היא קובעת. קוני היא בהחלט מוזהר במיקצת: מאחרי פניה המקסימים מסתתר מוח ואישיות מגובשת ושומעת ביטחון עצמי.

★★★
צהבת-

ירוסה היתה רק תחנה ראשונה בטיוול שסיימו ס-הוגרד ביום תחילתו. מיון יצאה קוני לסוריקה, אפגניסטאן, עיראק, כחית, סוריה — וחזרה לסוריקה סיבוב זה נערך כולו בטרמפים — אבל בהבדל אחד, אומרת. „הפעם, כימעט כל הטרמפים היו על-גבי מכוניות פרטיות כימעט שלא פגשנו.“

את סיבוב המורח-התיכון ערכה קוני בלחית שלושה שפגשה באירוסה: שני צרפתים ואמריקאי אחד — שי-הוורים. הם יצאו לטיול רק בגלל התענוג של הפחד יתססו אותם, היא מחייכת — אך ניכר בה, שאינה מ-בדיוק להבין למה הם עשו זאת.

בכל הארצות האלו לא היו לי בכלל בעיות, ממשכר „מלבד בתורכיה. לא הייתי מוכנה לחזור לשם בכל הן-עולם. כל התורכים משוגעים.“ איך משוגעים?

„משוגעים, וזהו זה. אם אינך מבין, לא כדאי להסבין בתורכית נסדרה החבורה. שלושת הבחורים חזרו לאר-